

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักกฎหมาย (กลุ่มกฎหมายและระเบียบด้านการปศุสัตว์ โทร. ๐-๒๖๕๓-๔๔๔๔ ต่อ ๑๔๑๕)

ที่ กษ ๐๖๐๔/ (พส. ๐๐๐๙/๒๖๐)

วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ตอบข้อหารือการตั้งโรงฆ่าสัตว์ในเขตที่ดินโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.)

เรียน ปศุสัตว์จังหวัดแม่ฮ่องสอน

ตามที่ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้มีหนังสือ ที่ มส ๐๐๐๘/๓๖๐ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๕ มาถึงสำนักกฎหมาย ขอรื้อกรณีพื้นที่ขอผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์อยู่ในโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) และมีสมุดประจำตัวแสดงการรับรองสิทธิสามารถขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์หรือต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้หรือไม่ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักกฎหมายพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่าตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการฆ่าสัตว์ เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต การออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยเป็นไปตามกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ และตามข้อ ๑๖ แห่งกฎกระทรวงดังกล่าว กำหนดให้คำขอรับใบอนุญาต หนังสือแจ้ง ใบอนุญาต คำขอต่ออายุใบอนุญาต คำขอโอนใบอนุญาต และคำขอรับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด โดยเป็นไปตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดแบบคำขอ แบบใบอนุญาต และแบบหนังสืออื่นๆ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยในแบบคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ และคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ ในข้อ ๓ ลำดับที่ ๓ กำหนดข้อความไว้เช่นเดียวกันว่า ให้แนบ “สำเนาเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายในที่ดินที่จะใช้ในการขออนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ หรือหนังสือได้รับความยินยอมจากผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมาย” เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงตามข้อหารือของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแม่ฮ่องสอน นายสมบุรณ์ สุภัครเมฆินทร์ มีความประสงค์จะประกอบกิจการฆ่าสัตว์ในที่ดินที่ตั้งอยู่ในเขตป่า ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน ได้ตรวจสอบที่ดินดังกล่าวแล้วชี้แจง ตามหนังสือ ที่ มส ๐๐๑๔.๓/๒๐๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ว่ากรณีการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่า ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จะต้องดำเนินการตามกฎกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยวัตถุประสงค์การขออนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า กำหนดไว้ตามหมวด ๑ ข้อ ๕ จากการตรวจสอบไม่ปรากฏวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการฆ่าสัตว์ นายสมบุรณ์ สุภัครเมฆินทร์ จึงไม่สามารถขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่า ตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ และจากการตรวจสอบตำแหน่งแปลงที่ดินของนายสมบุรณ์ สุภัครเมฆินทร์ พบว่าที่ดินแปลงดังกล่าวไม่เป็นพื้นที่ในโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) สำหรับพื้นที่ คทช. สามารถใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ โดยจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย จากผลการตอบข้อหารือดังกล่าวสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแม่ฮ่องสอน มีความเข้าใจว่าหากผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ในเขตที่ดินที่อยู่ในโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) แล้วสามารถตั้งโรงฆ่าสัตว์ได้ทุกกรณี จึงได้มีหนังสือหรือข้อกฎหมายว่ากรณีผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ในเขตที่ดินที่อยู่ในโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) และมีสมุดประจำตัว

/แสดงการรับรอง...

แสดงการรับรองสิทธิสามารถขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์หรือต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้หรือไม่ จากการโทรศัพท์ไปสอบถามเจ้าหน้าที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแม่ฮ่องสอน จึงทราบว่าหนังสือขอหารือฉบับนี้ ไม่ได้ขอหารือกรณีของนายสมบุรณ์ สุภัครเมฆินทร์ ตามที่ปรากฏในเอกสารแนบ แต่เป็นการขอหารือในลักษณะแนวทางการดำเนินการว่า กรณีตั้งโรงฆ่าสัตว์ในโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) สามารถออกใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ให้กับผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตได้ทุกกรณีตามที่สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอนได้ให้ความเห็นไว้ ซึ่งการให้ความเห็นไว้ “สำหรับพื้นที่คทช. สามารถใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการประกอบกิจการฆ่าสัตว์ตามพระราชบัญญัติควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ได้ โดยจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย” ซึ่งสำนักกฎหมายได้ชี้แจงในเบื้องต้นด้วยวาจาว่าเป็นการตอบผลการพิจารณาในลักษณะที่มีเงื่อนไขว่าต้องปฏิบัติตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย มิใช่ว่าเมื่อเป็นโรงฆ่าสัตว์ที่ตั้งอยู่ในโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) แล้ว สามารถออกใบอนุญาตประกอบกิจการฆ่าสัตว์ได้ทุกกรณีโดยไม่ต้องพิจารณากฎหมายอื่นแล้ว

สำนักกฎหมายพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่าพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ หรือ คทช. เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนการบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศเพื่อประโยชน์ด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคง โดยการบูรณาการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และภูมิสังคม ซึ่งจะทำให้การบริหารจัดการที่ดินและทรัพยากรดินของประเทศที่มีอยู่อย่างจำกัดมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด สมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ทั้งนี้ ตามเอกสารการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน ภายใต้คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) ฉบับปรับปรุง ครั้งที่ ๔ ในหน้าที่ ๒๕ - ๓๒ กำหนดประเภทที่ดินที่นำมาจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน มี ๖ ประเภท (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๓)

๑) ป่าสงวนแห่งชาติ

๒) ป่าชายเลน

๓) ที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน

๔) ที่ดินสาธารณประโยชน์

๕) ที่ดินราชพัสดุ

๖) ที่ดินสงวนเพื่อกิจการนิคมในนิคมสร้างตนเอง

โดยมีขั้นตอนการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนในภาพรวม ดังนี้

๑. หน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ ได้แก่ กรมป่าไม้ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม กรมที่ดิน กรมธนารักษ์ ฯลฯ กำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมและมีความพร้อมในการจัดที่ดิน และดำเนินการจัดทำข้อมูลพื้นที่ พร้อมประสาน คทช.จังหวัด เตรียมความพร้อมในการนำเสนอพื้นที่

๒. หน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ เสนอข้อมูลพื้นที่พร้อมข้อมูลผู้ครอบครองที่ดินเดิมที่หน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ได้สำรวจไว้แล้ว (ถ้ามี) ต่อคณะกรรมการจัดหาที่ดิน

๓. คณะอนุกรรมการจัดหาที่ดิน พิจารณาข้อมูลพื้นที่เพื่อคัดเลือกและกำหนดเป็นพื้นที่เป้าหมายที่จะดำเนินการ แล้วแจ้งให้ คทช.จังหวัด พิจารณาดำเนินการ พร้อมทั้งแจ้งกระทรวงมหาดไทยทราบเพื่อประสานการปฏิบัติและขับเคลื่อนการดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๔. คทช.จังหวัด พิจารณาขอเขตพื้นที่เป้าหมายที่จะดำเนินการและข้อมูลผู้ครอบครองที่ดินเดิมที่หน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ได้สำรวจไว้แล้ว (ถ้ามี) แล้วรายงานผลการพิจารณาพร้อมข้อมูลต่อคณะอนุกรรมการจัดที่ดิน

๕. คณะอนุกรรมการจัดที่ดิน พิจารณาให้ความเห็นชอบพื้นที่เป้าหมาย และแจ้งผลการพิจารณาไปยัง คทช.จังหวัด เพื่อทราบ พร้อมทั้งส่งข้อมูลให้คณะอนุกรรมการจัดที่ดินเพื่อดำเนินการตามกระบวนการจัดที่ดิน รวมถึงแจ้งให้คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ และฝ่ายเลขานุการ คทช.ทราบ เพื่อเป็นการประสานการปฏิบัติและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง แล้วรายงานต่อ คทช. เพื่อรับทราบผลการดำเนินงาน

สำหรับพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และป่าชายเลนเมื่อ คทช.จังหวัด รับแจ้งผลการพิจารณาเห็นชอบให้นำพื้นที่ไปดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนจากคณะอนุกรรมการจัดที่ดินแล้ว ให้จังหวัดยื่นคำขออนุญาตตามกฎหมายของที่ดินแต่ละประเภท

๖. คณะอนุกรรมการจัดที่ดินพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ คุณสมบัติ และประเภทของผู้ที่ได้รับการจัดที่ดินของแต่ละประเภท และเสนอต่อ คทช. พิจารณาให้ความเห็นชอบ

๗. คณะอนุกรรมการจัดที่ดินส่งข้อมูลพื้นที่พร้อมข้อมูลผู้ครอบครองที่ดินเดิมที่หน่วยงานรับผิดชอบพื้นที่ได้สำรวจไว้แล้ว (ถ้ามี) ให้ คทช.จังหวัด ตรวจสอบ เพื่อคัดเลือกบุคคลตามหลักเกณฑ์ที่ คทช.เห็นชอบ และจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ได้รับการจัดที่ดินส่งให้คณะอนุกรรมการจัดที่ดินทราบ แล้วรายงาน คทช. เพื่อรับทราบผลการดำเนินงาน

๘. เมื่อ คทช.จังหวัด คัดเลือกบุคคลตามหลักเกณฑ์ในพื้นที่แล้ว

๘.๑ ผู้ได้รับการจัดที่ดินรวมตัวกันจัดตั้งกลุ่มหรือชุมชน ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่ คทช.กำหนด ในรูปแบบสหกรณ์หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม หรือกรณีที่มีการจัดตั้งสหกรณ์แล้ว สมาชิกส่วนใหญ่จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับการจัดที่ดิน เพื่อร่วมกันบริหารจัดการที่ดิน

๘.๒ กรณีพื้นที่ในเขตปฏิรูปที่ดิน ที่สาธารณประโยชน์ ที่ราชพัสดุ ให้มีการรวมกลุ่มเป็นองค์กรนิติบุคคล หรือจัดตั้งสหกรณ์ แล้วยื่นขออนุญาต/อนุญาตให้ใช้ประโยชน์/ให้เช่า/อื่นๆ ตามกฎหมายของที่ดินแต่ละประเภท

๙. คณะอนุกรรมการจัดที่ดิน ส่งบัญชีรายชื่อผู้ที่ได้รับการจัดที่ดินให้คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เพื่อแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง คทช.จังหวัด ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพตามกรอบการดำเนินงานที่คณะอนุกรรมการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพกำหนดแล้วแจ้งฝ่ายเลขานุการ คทช.ทราบ เพื่อรายงานต่อ คทช. รับทราบผลการดำเนินงาน

จากขั้นตอนการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชน ภายใต้คณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ (คทช.) ดังกล่าว จึงเป็นกรณีที่ต้องพิจารณาการขออนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย ซึ่งตามข้อหาหรือของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแม่ฮ่องสอน ไม่ปรากฏว่าเป็นที่ดินประเภทใด แต่จากการพิจารณาตามเอกสารแนบท้ายและข้อมูลจากการโทรศัพท์สอบถามไปยังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดแม่ฮ่องสอนและสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน ทราบว่าเป็นที่ดินที่ประเภทป่า จึงต้องพิจารณาพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่า พุทธศักราช ๒๔๘๔

ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๔ พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดยึดถือครอบครองทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ เว้นแต่

/ (๑) ทำไม้...

(๑) ทำไม้หรือเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ทวิ หรือมาตรา ๑๖ ตริ กระทำการตามมาตรา ๑๗ ใช้ประโยชน์ตามมาตรา ๑๘ หรือกระทำการตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐

(๒) ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้

มาตรา ๑๖ กำหนดให้อธิบดีกรมป่าไม้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติมีอำนาจอนุญาตให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) การเข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติคราวละไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตเป็นส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ จะอนุญาตโดยให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมดหรือบางส่วนตามที่เห็นสมควรก็ได้

(๒) การเข้าทำประโยชน์เกี่ยวกับการทำเหมืองแร่ตามกฎหมายว่าด้วยแร่คราวละไม่เกินสิบปี โดยให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องขอรับใบอนุญาตเก็บหาของป่า และไม่ต้องเสียค่าภาคหลวงของป่าตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับแร่ ดินขาว หรือหิน แล้วแต่กรณี

การขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยเป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวน ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาตและการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยในข้อ ๖ กำหนดให้การขออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยภายในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ต้องมีวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด ตาม (๑) - (๑๕) โดยมีอนุมาตราที่เกี่ยวข้องกับการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) และการตั้งโรงฆ่าสัตว์ ดังนี้

(๑) เพื่อการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ

(๑๕) เพื่อการเข้าทำประโยชน์อื่น ที่มีวัตถุประสงค์นอกเหนือจากที่ระเบียบนี้กำหนดที่เป็นไปเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม หรือความมั่นคง ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

โดยตามข้อ ๑๕ กำหนดให้การอนุญาตเพื่อการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล หรือตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ให้พิจารณาอนุญาตในจำนวนเนื้อที่แต่ละคำขอตามความจำเป็นแก่การนั้น และให้มีกำหนดระยะเวลาการอนุญาตคราวละไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี

ข้อ ๒๙ กำหนดให้การอนุญาตเพื่อการเข้าทำประโยชน์อื่น ที่มีวัตถุประสงค์นอกเหนือจากที่ระเบียบนี้กำหนดที่เป็นไปเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม หรือความมั่นคง โดยความเห็นชอบคณะกรรมการพิจารณาการใช้ประโยชน์ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ให้พิจารณาอนุญาตในจำนวนเนื้อที่แต่ละคำขอตามความจำเป็นแก่การนั้น และให้มีการกำหนดระยะเวลาคราวละไม่น้อยกว่าห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี

ส่วนกรณีการเข้าทำประโยชน์ในเขตป่า ตามพระราชบัญญัติการป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้น เป็นไปตามหนังสือสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดแม่ฮ่องสอน ที่ มส ๐๐๑๔.๓/๒๐๕ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕ ว่ากรณีการขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าตามมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๘ จะต้องดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงการขออนุญาตและการอนุญาตทำประโยชน์

ในเขตป่า พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยวัตถุประสงค์การขออนุญาตทำประโยชน์ในเขตป่า กำหนดไว้ตามหมวด ๑ ข้อ ๕ จากการตรวจสอบไม่ปรากฏวัตถุประสงค์เพื่อประกอบกิจการฆ่าสัตว์ จึงไม่สามารถขออนุญาตเข้าทำประโยชน์ในเขตป่าเพื่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ได้

ดังนั้น แม้พื้นที่ที่จะตั้งโรงฆ่าสัตว์ตั้งอยู่ในเขตที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็นกฎหมายที่มีขึ้นมาใหม่ และไม่ได้มีผลไปยกเลิกหรือยกเว้นการปฏิบัติตามกฎหมายเฉพาะ ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ หากจะขออนุญาตตั้งโรงฆ่าสัตว์ในที่ดินป่าสงวนแห่งชาติ หรือเขตป่า จึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายเฉพาะดังกล่าวด้วย มิใช่พิจารณาแต่เฉพาะกรณีมีสมุดประจำตัวแสดงการรับรองสิทธิการตามโครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) เท่านั้น อีกทั้งยังต้องพิจารณาตามกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุญาตให้ประกอบกิจการฆ่าสัตว์ด้วย เช่น พระราชบัญญัติการผังเมือง พ.ศ. ๒๕๑๘ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(นายวรรฉัตร วิรัชลาภ)
ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย